

СТВАРАЛАШТВО МИЛАНА
МИЛИШИЋА И НАСЛЕЂЕ
ДУБРОВАЧКЕ КЊИЖЕВНОСТИ¹

Филолошки факултет,
Београд

Апстракт: У раду се испитује како се све књижевно наслеђе Марина Држића јавља као особена потка у стваралаштву Милана Милишића. Као парадигматични примери разматрају се две песме – „Када је Бог стварао Дубровник“ и „Попивина“ и један есеј – „Поменово писмо Лаусу“. Показује се да евокација и (пре)стилизација држићевске топике гради специфичан семантички регистар у Милишићевим делима, која управо због вишеструког сазвучја са традиционалним предлошком имају обележја специфичне друштвене и политичке сатире.

Кључне речи: Милан Милишић, Попива, Помет, Марин Држић

---

¹ Овај прилог настао је у склопу рада на пројекту *Смена њоетичких њарадиими у српској књижевној ХХ века: национални и европски контексти* (бр. 178016), који финансира Министарство просвете и науке Републике Србије.